

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 020767 17 Кж 4
Бања Лука, 16.11.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог Д.Ц., због кривичног дјела убиства из члана 148. став 1. у стицају са кривичним дјелом недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби његовог браниоца изјављеној против рјешења Округног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020767 17 К од 13.11.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 16.11.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осумњиченог Д.Ц., изјављена против рјешења Округног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020767 17 К од 13.11.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Округног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020767 17 К од 13.11.2017. године против оптуженог Д.Ц., након доношења пресуде којим је оглашен кривим и осуђен на казну затвора у трајању од 14 година због кривичног дјела убиства из члана 148. став 1. у стицају са кривичним дјелом недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), продужен је притвор из разлога прописаних у члану 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС).

Против овог рјешења благовремено је изјаво жалбу његов бранилац Ж.В., адвокат из Б.Л., без навођења основа побијања, са приједлогом да се жалба уважи и изрекне нека друга мјера забране.

Пошто је испитао побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Првостепени суд правилно цијени чињеницу да је оптужени лишио живота оштећеног на јавном мјесту испред угоститељског објекта и у присуству више лица, тако што је донио пиштољ од куће, показујући спремност и упорност да се са њим обрачуна јер га није успио зауставити један од гостију који је покушао да их раздвоји, да је након што је оштећени пао погођен првим хицем пришао и у њега испалио још један хитац, што говори о посебној упорности и високом степену кривичне одговорности. Осим тога, суд правилно

узима утврђеним да је оптужени држао велику количину аутоматског оружја, а да су кривична дјела почињена у малој средини, са блиским рођачким везама, што све уз постојећи објективни услов висине казне указује да би његово пуштање на слободу резултирало стварном пријетњом нарушавању јавног реда. Све ово даје реалну основу за извођење закључка да су испуњени услови да се притвор продужи из разлога прописаних у члану 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Због тога погрешно жалба сматра како ова пријетња не постоји због тога што је оптужени признао кривично дјело, да живи у ријетко насељеној средини и бави се пољопривредом и да раније није кажњаван. С обзиром на разлоге који су дати за продужење притвора и овај суд налази да се његова сврха не може остварити мјерама забране како то жалба сугерише.

С обзиром на наведено ваљало је примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС жалбу браниоца оптуженог одбити као неосновану.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић